

Ch&#v nói n&#u n&#ng đã xong rồi, ch&#ng nào mu&#n cúng thì kêu ng&#i trong b&#p d&#n ra.

Anh ngóng ra con đ&#ng v&#ng ng&#t ch&#y v&#t ngang nhà, kêu ch&# thêm chút n&#a, “còn s&#m...”. Gi&#ng anh l&#y b&#y, vì cái v&#t n&#ng sáng xuyên vào hàng ba đã s&#p đ&#ng d&#y th&#ng l&#ng đi ra kh&#i đó rồi. Nghĩa là đã s&#p tr&#a. Ch&#c con Ba H&#nh đã chèo xu&#ng qua kh&#i doi Ch&#L&#, th&#ng T&#Th&#nh c&# vét thêm củ c&# xe ô m&#a, cũng s&#p ghé qua. Năm Vui bi&#t đâu đón xe đò &#đ&#u l&#th&# M&#i, họ&#c đã lên xe rồi nh&#ng xe ch&#t máy đ&#c đ&#ng. M&#i ng&#i s&#v&# đ&#m&#t, anh tin v&#y.

Hôm nay là gi&# bà già. Năm nào v&# anh cũng l&#ng l&#ng chu&#n b&# n&#u sáu mâm. Sáng qua ch&# b&#ng h&#i năm nay mình có tính làm g&#n không. Anh n&#t, “n&#u v&#y ai ăn ai nh&#n, bà con c&#i tui thúi đ&#u...”, rồi ùng ùng đá s&#p gi&#n c&#i, đi te te ra mé đ&#a, &#ch đ&#i qu&#ng ch&#i. L&#i ch&#i củ v&#ng l&#i đâu đó, anh nh&#y ào xu&#ng, ng&#i đ&#m đ&#a n&#c. V&#t n&#ng n&#ngó theo ch&#ng, ch&#m thêm củ i vào n&#i bánh tét, nghe cay x&#m&#t mũi, dù gió đã mang khói ng&#c phía khác. Ch&#nh gi&# năm ngo&#i đ&# đ&#n m&#y mâm, đ&#n đ&#p xong c&# nhà bu&#n nh&# con ch&#.

Gi&# đó anh không u&#ng gi&#t r&#u nào, l&#c v&#ng su&#t bu&#i chi&#u nh&# đã chìm lút không d&#y đ&#c n&#a. C&# nhà v&#n nh&# l&#n say củ i c&#a anh là vào mùng ba tháng sáu năm kia. H&#nh&#c&# quang c&#nh hôm đó : tr&#i r&#t th&#p, gió c&#n ào và trong nhà ng&#n đ&#c không khí b&#nh t&#t. Mùi lá xông

Khói Nồng

Tác Giả: Nguy&#n Ng&#c T&

Thứ Tư,, 22 Tháng 2 Năm 2012 13:16

---

gi&#i c&#m, mùi d&#u c&# là, mùi chi&#u g&#i &#m &#t... ám lên g&#&#ng m&#t c&# a nh&#ng ng&#&#i &#&#n &# quanh cái gi&#&#ng t&#i, n&#i t&#a anh n&#m thoi th&#p. Cu&#i chi&#u anh đi nh&#u v&#, h&#i th&# anh góp vào cái không khí v&#n không m&#y d&# ch&#u thêm cái mùi h&#m &#n m&#a. Khi lo&#ng cho&#ng ngang qua ch&# ông già, anh l&# nh&# v&# vai x&#&#ng x&#u c&#a t&#a c&#&#i kh&# kh&#, chi&#n h&#u b&#a nay ng&#i u&#ng v&#i ly đi ch&#, chân anh đá trúng b&# n&#&#c ti&#u làm nó v&#ng tung t&#e. Ông già nh&#t nh&#t, đ&#m ng&#c nói, “th&#ng tr&#i đánh này không ph&#i con tao”. Nói xong ông già c&#m kh&#u, ba b&#a sau ông qua đ&#i.

Mày không ph&#i con tao. Câu nói h&#t h&#i ch&#ng g&#y đi t&# mi&#ng c&#a m&#t ông già đau sát chi&#u, &#i m&# nh&# đ&#n m&#c xuyên qua vách, qua tai, va đ&#p vào não c&#a dân X&#o Quao. Ng&#&#i ta nói h&#n chi&#p chân mày r&#m r&#t c&#a anh không gi&#ng ông bà già x&#u nào. H&# nh&#n ra anh cao ráo h&#n m&#y đ&#a em. H&# nh&#c nhau, đ&#n đó ông già th&#ng Sáng đi buôn đ&#&#ng mía m&#i chuy&#n ch&#ng năm b&#y b&#a m&#i đ&#o qua thăm nhà. H&# nh&# anh là đ&#a b&# ông già đánh đồn nhi&#u nh&#t, có &#n ông còn tr&#i anh vô g&#c &#i b&# đ&#i c&# bu&#i. Má anh hay b&# ch&#ng n&#ng nh&#, “bà đ&#i con bà lên đ&#u nên nó sanh h&#...”, cái ch&# “con bà” có &#n ý, bi&#t đâu. M&#i ng&#&#i g&#t g&#t k&#t lu&#n, nguyên c&# g&#nh ch&# có th&#ng đó là phá c&#a, ham ch&#i, su&#t ngày say x&#n.

“T&#a gi&#n thì &#ng nói v&#y thôi”, anh nói v&#i kh&#p l&#ng gi&#ng, v&#i m&#y đ&#a em, &#&#m m&#t t&#ng cái g&#t đ&#u. Đ&#a con ng&# ng&#&#c th&#&#ng b&# cha m&# ch&#i t&#t t&#t là nó không gi&#ng h&#, không ph&#i con h&#, con h&# thì đâu có t&# h&# nông n&#i v&#y... ki&#u đó thiên h&# thi&#u chi.

Nh&#ng thiên h&# không câu đó nh&# nh&#ng &#i tr&#n tr&#i cu&#i cùng, h&# ch&# ch&#i v&#i theo trong lúc c&#m roi r&#t th&#ng ng&# ng&#&#c ch&#y ng&#i ng&#i ngoài ru&#ng, ho&#c lúc nó đang n&#m s&#p ch&# đánh đồn trên b&# ng&#a, ho&#c nó đang tr&#n trên tu&#t đ&#t cây d&#a. T&#a anh thì nói nh&# th&# vết h&#t bao nhiêu tàn h&#i đ&# nh&#n m&#t thông đ&#p t&#i quan tr&#ng. Và ông già dùng cái ch&#t c&#a mình đ&# làm m&#t cái d&#u ch&#m b&#o tàn.

Bà Út nói t&#i nghi&#p, th&#ng Hai b&# c&#t ch&#y máu. Bà già mù này d&#&#ng nh&# ng&#&#i h&# hàng bên n&#i duy nh&#t ch&#ng nghi&#ng thân ph&#n anh. Ch&#c vì bà không nhìn th&#y nh&#ng d&#u hi&#u nào đó trên ng&#&#i anh, đ&#&#c cho là &#c loài. M&#i &#n anh ghé ch&#i, bà &#i b&#ng qu&#, có th&# &#&#i gì b&#n b&#ng &#&#i ng&#&#i đâu con. T&#a con gi&#n thì nói v&#y thôi, anh tr&# &#i trong lúc ng&# vào cái ki&#ng soi trên t&# áo, t&# h&#i sao vành tai anh h&#i méo và c&#ng chân m&#nh kh&#nh. Sao tóc mình &#i h&#i ng&#nâu, c&# dòng h&# có ai v&#y đâu ?

Câu h&#i đó ch&# có hai ng&#&#i có th&# tr&# &#i, nh&#ng đã v&# đ&#t c&# r&#i. M&#i t&#i anh v&#n th&#&#ng nhìn nh&#ng thân nhang cháy, mong nó u&#n cong thành m&#t tín hi&#u gì đó, có th&# ch&#ng minh đ&#&#c

Khói Nặng

Tác Giả: Nguyễn Ngọc T

Thứ Tư: 22 Tháng 2 Năm 2012 13:16

---

thân phận của mình. Nặng tàn nhang th nhiên rồi vãi, rồi rồi c và t nh t.

Đám em anh ch c cũng không nh n đ c cu c báo m ng nào, t i nó đ n l t l t. Nhi u b a anh th y T Th nh ch khách ngang nhà và không h phóng m t qua kho ng sân m c đ y lúa rày. L n g n nh t là tr c gi đ u c a ông già hai ngày, T Th nh ghé nhà, th p nhang kh n vãi r m rì r i che cái nón lá lên l h ng tía đem đi, b o “Tía tôi thì tôi th ...”. Chi c xe cà tàng v t đi v nên m t đ ng bay tán lo n c a tàn nhang.

B a đó anh đang b áo túi xám đ c may theo ki u tía th ng m c h i còn s ng, và râu anh cũng l m ch m nh râu ông già. Ch c n cây g y n a thoi, anh s thành b n sao c a ng i cha trong nh, nh ng th ng T Th nh không đ m x a. Ch c n nó kêu “ui là tr i anh Hai y h t tía...”, anh cho nó m y ch vàng luôn cũng đáng. Nặng r t cu c ch b n tr nhà anh là hay đ c ti n mua k o, m i khi th ng th t ba gi ng ông n i quá ch ng.

Gi coi ki ng cho k , anh th y m t mình ch thi u vài n p nhn, th đó mu n có ph i c n có th i gian. Râu tóc thì cũng đã b c r i, ch sau m t l n gi má, nhìn nhà tr ng hoác, th a v ng h hàng, m y đ a em kêu m c công chuy n không t i... Ch v xót quá, m c xui ch ng đâu đi th cái di truy n gì đó, cho ng i ta sáng m t ra. Anh đang chm r u cúng, quay m t vô vách n t, thoi đ ng có tào lao, tía gi n thì nói v y... Anh s ch v b t g p cái ý nghĩ, l nh l i ông già là s th t ?!

- Gi năm sau cũng n u đ sáu mâm cho tui - Anh c g n gi ng, ti ng vang ra ngoài thnh không.

Ngoài đ ng toàn khói n ng là khói n ng, h a nên m t th o nh g n g n. Th gi i sao mà v ng tanh.